

L'hàbitat

14/VI/1971

En el prospecte de divulgació del Parc Zoològic de Barcelona a què ens referiem ahir, que conté, entre diversa informació interessant, les equivalències entre el castellà i el català de cinquanta-vuit noms d'animals, llegim la definició del terme *hàbitat* (al qual, potser perquè és escrit amb lletres majúscules, manca l'accent gràfic, amb què molts llegiran sens dubte «habitat»), com un mot agut): «Conjunt de factors climàtics, geogràfics i biològics que constitueixen el lloc on viu l'animal». És, si fa no fa, la definició —més concisa— que en dóna el Diccionari Fabra: «Medi en què viu una planta o un animal». El fet que en la primera definició hom hagi limitat l'aplicació d'aquest terme als animals es pot justificar perquè figura precisament en un prospecte del Parc Zoològic. El mot *hàbitat*, doncs, que avui veiem usat en casos desconcertants, és essencialment un terme de la ciència ecològica, propi, especialment, del llenguatge dels zoològs, dels botànics, dels geòlegs, dels biòlegs i, és clar, dels ecòlegs.

Es cert que aquest mateix mot també s'utilitza com un terme de geografia humana, segons que podem llegir a la Gran Enciclopèdia Catalana. Segons aquesta obra, en aquesta segona accepció, *hàbitat* vol dir «localització territorial de la població humana». Es a dir que en l'hàbitat humà intervenen no solament un conjunt de condicions ambientals naturals sinó també una sèrie de peculiaritats artificials i culturals entre les quals hi ha, és clar, el tipus d'habitable o habitació, d'edificació habitada per l'home: Però ni amb això hom pot creure que sigui lícit d'usar el mot *hàbitat* com un terme del llenguatge de la construcció. Cal creure, en principi, que el fet que no s'hagi admès, en català, el terme «vivenda», avui tan usual en el llenguatge col·loquial, adaptació del que es fa servir en castellà, «vivienda», i com a substitució del qual hom proposa *habitatge*, que ja ha estat força divulgat, ha induït algú a recórrer a alguna forma semblant, caçada en qui sap quin repertori, i que potser li ha semblat més expressiva. Però també es podria haver esdevingut que algun promotor immobiliari hagi recorregut a aquest mot ben conscientment, com si volgués donar estèmfem que ofereix al seus possibles clients no únicament un *habitatge* sinó tot un medi o àrea ambiental, de qualitat superior, és clar, que l'ail·laria de l'hàbitat vulgar en què vivim el comú dels mortals. En tot cas, és evident que la utilització del terme és abusiva. I, encara més, que no s'ha de confondre *hàbitat* amb *habitable*, «edifici per a ésser habitat» o «habitació» ni amb *habitatge*, «casa o part de la casa que hom pot habitar».

Albert Jané